

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חירשפול שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הויטס

originally composed by the *Baal Haggadah* (5).

5) Saying all the details of our exodus and comparing our holy and dignified situation to the low status we were in before the miracles. This is known as, "מתחיל בגנות ומסיים בשבח", (6).

Ladies. Jewish women and girls are also obligated in this *mitzvah* (just as they are in the other *mitzvos* of the night: *matza*, *maror* and *Hallel*.) Therefore, they should say the main parts of the *Haggadah*, like the paragraph "עבדים היינו", the *Ten Makkos*, and from "רבין גמליאל היה אומר" till the drinking of the fourth cup. **Suggestion.** Sometimes children who asked the four questions do not come away knowing "the answer." After saying "עבדים (מה נשתנה (which mentions the slavery/exodus right after *Hallel*), one should say the following to small children: "You asked why we eat *maror*? It's because we remember the bitter life we had as slaves. You asked why we eat *matza*? It is because we left *Mitzrayim* in haste. You asked why we lean and dip on this night? It is because we became free and dignified people who lean and dip. This is the basic answer, more details are coming."

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Selected Halachos For Chag HaPesach (1)

Mitzvah of Haggadah. The *Yom Tov* of *Pesach* is upon us and it is appropriate to discuss the *mitzvah* of *Sippur Yetzias Mitzrayim* which is learned from (1) "והגדת לבנך ביום ההוא" and obligates one to tell his son about מצרים יציאת מצרים Pesach night(s). *Chazal* (2) learn from other sources that this *mitzvah* is not only to a son but to anyone who is present. Even if one is alone, he must "tell himself" by reciting the *Haggadah*, including:

- 1) Praising *Hashem* and thanking Him for the miracles and the freedom (3), which we fulfill by saying *Hallel*, *Nishmas*, *Hallel Hagadol* etc. towards the end of the *Seder*.
- 2) Having *matza* and *maror* in front of us when we say the story so we can explain the *mitzvos* fulfilled that night.
- 3) Saying it with such feeling as if we are from those who actually left *Mitzrayim* (4). (Indeed, we are beneficiaries of those miracles with the freedom and the *Torah* that we have as a result of those miracles, as explained in the *Haggadah*.)
- 4) Saying the *Haggadah* in a question-answer format as it was

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – בבא מציעא מוב.

אונס even though he ultimately was a *shomer* regarding one ענין, *paskens* (ח"מ ס' רצא, ר' שו"ע The - **כ' לא ידענה פשיעתא היא** because of something else, he is a פושע and is חייב. If he was given money to guard and instead of burying it in the ground which would keep it safe from fire, he hid it in the walls of a straw hut, if later the money is stolen from his hiding place in the wall, even though that is a שמירה מעולה and he's חייב. ותחלתו בפשיעה וסופו באונס he is considered a regarding theft, since by hiding it in the hut it was a פושע regarding fire damage, he is considered a

regarding theft, since by hiding it in the hut it was a פושע regarding fire damage, he is considered a *shomer* regarding one ענין, *paskens* (ח"מ ס' רצא, ר' שו"ע The - **כ' לא ידענה פשיעתא היא** because of something else, he is a פושע and is חייב. If he was given money to guard and instead of burying it in the ground which would keep it safe from fire, he hid it in the walls of a straw hut, if later the money is stolen from his hiding place in the wall, even though that is a שמירה מעולה and he's חייב. ותחלתו בפשיעה וסופו באונס he is considered a regarding theft, since by hiding it in the hut it was a פושע regarding fire damage, he is considered a

regarding theft, since by hiding it in the hut it was a פושע regarding fire damage, he is considered a *shomer* regarding one ענין, *paskens* (ח"מ ס' רצא, ר' שו"ע The - **כ' לא ידענה פשיעתא היא** because of something else, he is a פושע and is חייב. If he was given money to guard and instead of burying it in the ground which would keep it safe from fire, he hid it in the walls of a straw hut, if later the money is stolen from his hiding place in the wall, even though that is a שמירה מעולה and he's חייב. ותחלתו בפשיעה וסופו באונס he is considered a regarding theft, since by hiding it in the hut it was a פושע regarding fire damage, he is considered a

regarding theft, since by hiding it in the hut it was a פושע regarding fire damage, he is considered a *shomer* regarding one ענין, *paskens* (ח"מ ס' רצא, ר' שו"ע The - **כ' לא ידענה פשיעתא היא** because of something else, he is a פושע and is חייב. If he was given money to guard and instead of burying it in the ground which would keep it safe from fire, he hid it in the walls of a straw hut, if later the money is stolen from his hiding place in the wall, even though that is a שמירה מעולה and he's חייב. ותחלתו בפשיעה וסופו באונס he is considered a regarding theft, since by hiding it in the hut it was a פושע regarding fire damage, he is considered a

הוא היה אומר

R' Eliyahu Eliezer Dessler ז"ל (Michtav M'Eliyahu) would say: The **Yalkut Yirmiyahu** (33) notes that *Shabbos* and *Milah* had a debate as to which was greater. In the end, *Milah* won the argument since *Milah* supersedes *Shabbos* when they co-occur. *Shabbos* is when we infuse the physical with the spiritual. *Milah* is the removal of the physical. While both are crucial in our world, if one needs to be chosen over the other, removal in order to preserve *kedusha* trumps the merger in order to infuse *kedusha* into the mundane.

A Wise Man would say: "If you want peace, you don't talk to your friends. You talk to your enemies." To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, yahrzeit or any reason, please send an email to: Torahtavlin@yahoo.com	Say No	Although the Satan works HARD on it, Sign up not to show disrespect תפילה ! 855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org	לעילוי נשמת סבוני האשה חסונה מת רחל לאה בת ר' אריה זאב ע"ה חסונה * נפ' י' ניסן תשס"ח ותהא נשמתה צרורה בצירור החיים
---	---------------	---	---

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעינתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Cities Edition

בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין

שבת קודש פרשת תזריע – ה' ניסן תשפ"ד
Shabbos Parshas Tazria - April 13, 2024

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY GO TO: WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

Torah Tavlin Publications
34 Mariner Way, Monsey, NY 10952
© All Rights Reserved

טיב התבלין

מאת הגא"צ רבי גמליאל הכהן רביעוביץ שליט"א, ר"י שער חשמים ירושלים עירודק

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן ... (יג-ט) - עשה לך רב
אורך הפרשה אנו רואים שני כינויים להגדרת לטומאת המצורע. א. 'נגע' ב. 'צרעת': ובדרך מוסר יכולים לומר, שהשם 'צרעת' הוא השם האמיתי; וכפי שרואים שהנטמא בעצמו נקרא 'מצורע' שהוא משרוש תיבת 'צרעת'. והשם 'נגע' הוא משרוש 'נגיעות', ובא לבטא את הגורמים לצרעת, שהם הנגיעות שבסיבתם נוטה האדם אל החטא. עפ"י יש לומר שרמז לנו הכותב שנגיעות המביאים לידי צרעת, כי תהיה באדם – כיוון שהם מצויים אצל האדם, והובא אל הכהן – לכן עליו להתקשר אל הצדיק, כי הצדיק נקרא 'כהן' על שם היותו משרת את ה'. וכל רצון שמתעורר אצלו יגיע לצדיק, והצדיק יורה לו אם מדובר ברצון המנוגד לרצון הבורא או לרצון טוב שראוי להוציאו אל הפועל. ויחזיק עצמו מן החטא ומן הצרעת הבאה. כי האדם הצדיק להכריע אחרותו ע"פ שיקול דעתו, כי גם אם מדובר ברצונות חיוביים יכול יצור לעקם דעתו עד שיאמר על אסור מותר, כי בכח היצר להוכיח להאדם שעבירה היא מצוה, ומצוה היא עבירה.

הוא אשר דיבר **מין הבעל שם טוב ז"ע**, וביאר על דרך העבודה את מאמר הכמינו ז"ל (שבת עה:): שוחט משום מאי חייב? רב אמר משום צובע! ופירש, כי זה השוחט' הוא היצר הרע', ונקרא 'שוחט' על שם היותו גם ה'מלאך המות' הממית את האדם וכמו שאמרו עליו חז"ל (ב"ב טז). שבתחילה הוא יורד ומתעה את האדם ומחטאו, ואחר כך הוא 'עולה ומדג' בקסדוגי, ועי"ז הוא 'נוטל השות ונוטל נשמה'. ושואלת הגמרא זה השוחט' משום מאי חייב? כלומר, למה יתחייב מיתה? שרדי אחז"ל (סוכה נב) 'שלעתידי לבוא מביאו הקב"ה הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים', ולמה באמת מענישים אותו במיתה? ועל זה השיב רב 'משום צובע'! פירושו: אין

לפושע מאת הרב אברהם ויטאל
בשמינין שליט"א, נבגלים שיהא אברהם

עדותיד אתבונן

והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים ... (יג-ט) - בענין השגחת השי"ת

א'תורה הק' האריך טוביה בטומאת צרעת. והספר החינוך (במצוה קסט) כתב לבאר הענין בטו"ר ז"ל בקיצור: "משרשי המצוה, לקבוע בנפשותינו כי השגחת ה' ביה פריטית על כל אחד ואחד מבני אדם, וכי עיניו פקוחות על כל דרכיהם, ולכן הוורדנו לתת לב אל החולי הרע ולחשוב כי החטא גרם אותו, וכבר אמרו זכרונם לברכה (ערכין טז, ב) כי בחטא לשון הרע יבוא ברוב, ולא ניקחנו דרך מקרה. ויש לנו לבוא אל הכהן שהוא העומד לכפרת החוטאים, ועם חברת המכפר אולי ידורה בתשובה ויוסגר קצת ימים כדי ששייב אל לבו עניניו במתן, ויפשפש במעשיו. ולפעמים יוסגר שני הסגרין, שמא ירדור תשובה ולא תשובה שלמה לגמרי, כאילו תאמר על דרך משל שחשב להחזיר מחצית גולתו, ואז יחדש בו השם קצת סימנים שיוסגר שנית אולי ישלים תשובתו ויטהר לגמרי ... ולכן הוזהרתנו התורה כי בהגיע אל האדם החולי הרע, והוא הצרעת, שלא יקנהו דרך מקרה, רק לחשוב מיד כי עיונותיו גרמו, ויחזיק מחברת בני אדם כאדם המזויק מדוע מעשיו, ויתחבר אל המכפר המרפא שבר הכחוס ויאת ויאת איליו נגוע, ובעצתו ובדבריו ובפשפש מעשיו יוסר מעליו הנגע, כי הקל ב"ה משמגיה עליו

מענישים אותו על עצם ההסתה כי אם על אופן ההסתה, כי הקב"ה לא ציווה כי אם לפתות את האדם לעבירה, אולם הוא לא הסתפק בכך, ויטור גם לצבוע את העבירה בגוון של מצוה, ובכך הביא את האדם לידי עבירה כמעט שלא באשמתו, כי כל עוד שהוא יודע שמדובר ברצונות שליליים עדיין ביכולתו להתמודד עמם ולהתגבר עליהם, אולם אם מוסיפים לומר לו שאם לא ימשך אחר רצונותיו יחטא, זה כבר מעבר לכוחותיו של האדם, ועל זה אכן ראוי להישחט.

אולם כפי שדייקנו ואמרנו שהצביעות מביא לידי כך שהאדם חוטא 'כמעט' שלא באשמתו, אבל א"א לפוטרו כלל וכלל, כי בכל זאת יש טענה על האדם, כי מלכתחילה עצתו שיעשה לו רב ואצלו יסור לפשט כל ספקותיו, וכיוון שלא עשה זאת הרי הוא אשם בחטאו, ויצטרך לתת על כך דין וחשבון. לאור האמור יש לומר שלכן מצאנו שלושה סוגי נגעים, בגוף, ובבית, כי שנים שלושה ענינים שצריכים שאלת רב, תחילה לכל צריכים לפשוט על ידו מהותן של הרצונות שהם מעוררים בהלכות, כלומר הרצונות שהנטיה אחריהם יבטלוהו מחיוביו, או יביאנו אל האיסור. ועל זה מרמזים 'נגעי הגוף' הבאים על נטיית הגוף אל האיסור.

בנוסף שנים רצונות שההליכה אחריהם גובלת בשנינו ובמנהגים, ולא יטעה האדם לחשוב שאין כל כך הכרח במנהגים, אלא גם מנהג ישראל הוא תורה, ולפעמים הם עוד נחוצים יותר מגופי תורה, כי הרבה מנהגים הם ידים לקיום התורה כולה. ועל ספקות אלו באו נגעי הבגדים להורות כי הבגדים שבנ"י רגילים בהם נמסר להם מדור דור, ויש ביניהם גם בגדים שצורת תפירתם מורים על ענינים טמירים ושגשבים ולבשניהם הוא בחינת 'מנהג'. וכשתתעורר באדם רצון לשנות מלבושיו צריך להתייעץ עם גדול, שמא מדובר ברצון להטות מן המנהג, והטיה זו עלולה להביאו לידי סטיה גם מגופי תורה והלילה, שבוכות הלבוש הישראלי וכו' ישראל להחזיק מעמד במצרים.

תמיד יראה מעשה תשובתו וירפאהו, וזהו ענין ההסגרין כמו שאמרנו, עכ"ל. הרי מבואר מדבריו, שכל הענין של טומאת צרעת הוא לקבוע בלבנו על השגחת השי"ת, והצרעת אינו מקרה בעלמא, אלא החטא גורם, שהקב"ה משגיח על כאור' בהשגחה פרטית, וכשחטא החטא גורם קך חולי. וצריך להאמין באמונה שלימה בהשגחה פרטית לומר שאינו אלא מקרה בעלמא.

ומענין לענין, יש להוסיף כאן עוד יסוד. שעכשיו אנו עומדים בחודש ניסן, והוא החודש שמסוגל במאור האור השירש האמונה בתוך לבנו. דהנה אמרה בעל ההגדה: "כיוול מראש חודש תלמוד לומר 'ביום ההוא', אי ביום ההוא יכול מבעוד יום, תלמוד לומר 'בעבור זה', בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שמצה ומדור מונחים לפניך", ע"כ. וכבר עמדו על השאלה, מדוע היה ס"ד להתחיל באמירת הגדה מראש חודש? ותי' **הנצי"ב** (שמות לד, יח) משום שכל החודש מסוגל להשריש בו יסודי האמונה ועבודת ה'. וכתבים: "את זה המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחודש האביב יצאת ממצרים". והעיד הנצי"ב דלא כתיב "כי בו יצאת ממצרים", אלא "כי בחודש האביב יצאת ממצרים", תלה הכותב יציאת מצרים בכל החודש. והיינו משום שכל החודש מסוגל מאוד להשריש האמונה בלבנו. וע"כ, הובק עיני רבששו בחודשו זה יתחוק עצמו באמונה ובטחון בחשי"ת, ועי"ז ידחה מאמין באמונה שלימה בחשי"ת כל שאר השנה.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews · www.chickensforshabbos.com · The charity that simply helps families of Melachim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZEDO expense

מעשה אבות ... סימן לבנים

איש צדיק הוא טמא הוא טמא "ממאנו הכהן בראשו ננקו" ... (ג-י-ט)

The **Toras Kohanim** writes that it is a *mitzvah* to both be מטטר and מטמא *negaim*. If so, why don't we do it nowadays? The **Chofetz Chaim ז"ל** suggests that perhaps the reason we don't perform this ritual is because we no longer have a *Bais HaMikdash* and cannot offer *Korbanos*. As such, we would not be able to complete the *tahara* process once the *tzaraas* clears up; thus, we have no right in the first place to declare an individual *tamei*. The lesson to be ascertained from this is that purifying oneself from *tumah* represents the idea of *teshuva* (repentance). We would only punish a sinner with the declaration of being an impure "*Baal Aveirah*" if we know that there is a chance that he will do *teshuva*. His base *tahara* must be allowed to shine through. But if we really do not think this will be accomplished, and the only result we can foresee is that those who sin will simply become more anti-religious, then starting the process off is useless.

In 5669 (1909), **R' Yerucham Halevi Levovitz ז"ל**, arrived in the *Mir Yeshivah*, where he served as the *Mashgiach* and remained until his final day some 37 years later. A new period in the life came to the *yeshivah* as the *Mashgiach* began to give *Mussar* lectures four times a week, opening the eyes of his *talmidim* to new worlds. R' Yerucham was a symbol and model of behavior for his *talmidim*. Not only was he an excellent orator, he also acted in accordance with his own teachings. He demanded more of himself than of his *talmidim*, and he was a man of *Mussar* in every sense of the word.

His devotion to his *talmidim* was legendary. He was aware and sensitive to each and every one, knowing what upset each *talmid*, which ones truly feared possessed *Yiras Shamayim*, and which ones elevated themselves in purity and holiness. R Yerucham's *shmuessen*, which he delivered four times a week, were not fire-and-brimstone harangues, but analytic and deep *shiurim* on the meaning of *Torah posukim* and *maamarei Chazal*. He very often focused on nothing "more" than the simple intent of a Rashi or a Ramban. The effect, however, was even stronger than the fire-and-brimstone variety. His words almost always packed a punch, and were not for the faint of heart.

It is told that R' Yerucham was once sitting with a group of *talmidim* as they were discussing *inyanim* of *Mussar*. Suddenly, he looked over to the window and motioned to them, requesting that they bring him the "*Mussar Sefer*" that was lying on the windowsill. A few jumped up but try as they might, they could not spot any *sefer* on it.

"*Rebbi*, there is no *sefer* on the windowsill," said one intrepid *talmid*.

R' Yerucham explained that he was referring to the orange that was resting on the windowsill. The *talmid* was baffled by this revelation but nonetheless, he picked up the fruit and handed it to the *Mashgiach*.

R' Yerucham took the orange in his hand and asked his *talmidim*, "Would you consider this a 'dry fruit' or a 'wet fruit'?"

"It's a wet fruit," they confidently responded. "We can make delicious orange juice from it!"

"But it feels dry," R' Yerucham responded.

"In order to get to the moisture," they told him, "One must take off the peel."

So, R' Yerucham peeled the orange, but once again asked them where is the wetness? It is still dry.

"*Rebbi*, take off another layer," they told him. With that, he removed yet another layer, but all they saw were the slivers that were still admittedly dry. "Why are you so sure this is a wet orange?" he again asked.

Before they could respond, he explained himself. "We see that to get the juice out of this fruit, the many layers that are protecting the moisture must be removed. It is a wet fruit, but its content is sealed in by many layers of dry substances.

"This is exactly the same with a *ben Yisroel*," continued the *Mashgiach*. "We are all intrinsically pure, even though we have many deceiving layers of *tumah* covering us up. We nevertheless must remember that we are intrinsically pure! If you don't see it, this is because you didn't go deep enough. The further you go, the more purity you will find."

תורת הצבי על הפטרות
A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY
HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN
ראמר די ה' אשר עמדת
לפניו אם אהיה ... (מלכים ב' ה-ו)

In the uncommonly read *Haftorah* of *Parshas Tazria*, a Jewish maidservant of the Aramite general, Naaman, suggested that he seek help from *Elisha HaNavi* to cure his *tzaraas* ailment. Naaman eventually came before Elisha who instructed him to bathe seven times in the Jordan river after which his flesh will be restored. Naaman was thankful and wished to pay Elisha, but he refused by stating, "*As Hashem lives, whom I serve, I will not accept anything.*" *Chazal* (*Medrash Raba Bamidbar 10:5*) tell us that Elisha did not accept any payment from Naaman since "*it isn't the ways of the prophets to take payment for their divine prophecies.*"

However, we do find in other places, in particular when *Shaul HaMelech* went looking for his father's lost donkeys,

payment was indeed rendered for a prophet's divine message. So, why did Elisha tell Naaman that he can't accept payment?

R' Zev Volf Einhorn ז"ל (Pirush Maharzu) explains that a *Navi* wouldn't accept payment for himself but it was common for him to take payment and then redistribute it to the poor or his *talmidim*. But here, Elisha had a different issue. Naaman was a general of a very powerful foreign paganistic nation, and he was afraid that Naaman would give him something that he would be unable to accept and therefore be unable to redistribute. Thus, at first Elisha simply refused Naaman's gift, but when the latter persisted, he then told him that it wasn't proper to pay a prophet for his services and Naaman accepted - not wanting to offend Elisha.

וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וממאנו הכהן ננקו צרעת הוא בשחין פרחו ... (ג-י-ט)
CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE
FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOPMAN ז"ל

In order for a נגע צרעת to be classified as טמא, a single hair must turn white inside. The question is why must it turn white? White usually connotes purity, as it says "אם יהיו חטאיכם כשלג ילבינו". A *kallah* wears white, and during the *Yamim Noraim*, our *shuls* are bedecked with white cloths, to impart this message of purity. So why does white signify *tumah*?

Rashi writes here: "ששער לבן סימן טומאה הוא גזירת הכתוב". It is a גזירת הכתוב and that is the reason - the only reason - for the white hair. Perhaps, says the **Zaida ז"ל (Baal Machsheves Halev)**, this is precisely what Rashi is coming to address. Nevertheless, let us try to understand what is the deeper meaning and message that lies therein?

The **Raavad, R' Moshe Shternbuch שליטא**, explains that white hair signifies זקנה, old age. A person is inflicted with צרעת only when the sin of הרע לשון becomes embedded in him, like an old pastime. A one-time offense won't necessarily warrant this punishment. Similarly, the *posuk* says "ומראה הנגע עמק". The *nega* must appear deeper than the skin. If it means literally or figuratively speaking is irrelevant (see Rashi's befuddlement), the point is that the sin isn't just skin deep, it's much more severe.

The **Pardes Yosef** offers another *pshat*. He quotes the *Gemara* which says that צרעת comes as a result of עין צרות. For example, a poor man comes begging for help and is ignored. The עין will become embarrassed which makes him blush and then turn white. Thus, the white hair reminds a person to repent and fix his wayward behavior.

Lastly, *Chazal* teach us that a מצורע is considered "כמות" like a dead person. White signifies a person who is no longer alive. This, too, serves as a reminder to improve and really live a productive life of compliments, having a *lev* and *ayin tov* instead of the opposite. While we don't have this gift of צרעת today, may our *ameilus* in learning the *parsha* of צרעת remind us to cultivate happy, healthy and enduring relationships that will usher in the *geula* - which is already at our doorstep!

משל למא הדבר דומה
והיה בעור בשרו לנגע צרעת ... (ג-י-ט)
משל: A *chassid* once went into the room of his *Rebbe*, one of the great Chassidic Masters, and he saw the *tzaddik* pacing back and forth with an anguished and disturbed look on his face. Not wanting to disturb the holy man in the midst of his reverie, he waited until the *Rebbe* noticed him before he would open his mouth and speak. However, after going unnoticed for quite some time, he approached the *Rebbe*.

"*Rebbe*, what has happened? Is everything okay?" he asked. Startled, the *Rebbe* looked up and replied, "Indeed, something very disturbing has happened. Someone told me that I am a wicked person and a fool. I was so ashamed and hurt but he just continued with his rebuke."
Taken aback, the *chassid* was not quite sure what to respond. He wanted to stand up for the honor of his *Rebbe*

דרגה יתירה
EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM
THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO
כל ימי אשר הנגע בו ימאנו טמא הוא
בדד ישב מחוץ למחנה מושבו ... (ג-י-ט)

"Why must a leper be forced to sit alone outside the camp? Since he spoke lashon hara and caused disparity between one Jew and his friend, and husbands and wives, therefore, he too, is separated and forced to sit by himself." (ערכין טו:)

The **Rambam** writes that the disease of *tzaraas* (leprosy) was not a medical condition but rather a supernatural illness that was sent as a warning to an individual who was speaking *lashon hara*. There were three levels of this spiritual illness. At first, the plague attacked the person's house. If the person understood the message and repented, it did not spread any further. If the person continued to speak against others, the *tzaraas* continued to spread onto his clothing. If he now got the message and did *teshuva*, it would stop right there; but if not, his body would become afflicted with *tzaraas*.

Although the *tzaraas* illness manifested itself in a physical way, it was really a spiritual disease that was sent as a wakeup call for *teshuva*. The **Chasan Sofer, R' Shmuel Ehrenfeld ז"ל**, points out that even the three different forms of leprosy that were inflicted on the body - שאת, ספחת, בהרת - were called by three distinctly different names to direct a person to look inwardly and realize the reason why he spoke *lashon hara* in the first place.

The first type - "שאת" - means to lift up, for a person often speaks negatively against others to lift his own stature. Negative words against another, "lifts" him up. The second, "ספחת" is from the word "סיפור" which means a group (of people). Very often it is peer pressure and wanting to "join the crowd" - to be part of the "group" - that causes one to sin. And the third, "בהרת", comes from the word "בהיר" which means to clarify. A person will sometimes try to clarify and explain away his own negative behavior by speaking against others. Through understanding the underlying motive of negative speech, may we save ourselves from this horrific sin of *lashon hara*.